

Mál nr. 335/2018**M og
V vegna brunatryggingar húseignarinnar A****Ágreiningur um bótaskyldu.****Gögn.**

Málskot, dags. 26.10.2018 ásamt fylgigögnum.

Bréf V vátryggingafélags, dags. 13.11.2018 ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

A varð eldi að bráð 20. desember 2012 og eignaðist Í húseignina í kjölfarið. M keypti A 16. nóvember 2017 og óskaði þá eftir að fá brunabætur vegna húseignarinnar greiddar.

Í bréfi V kemur fram að það hafi greitt fyrir hreinsun og lokun húsnæðisins auk kostnaðar við skoðun og mat á tjóninu. Síðar hafi verið greitt aftur fyrir hreinsun en frekari kröfur hafi ekki verið gerðar í trygginguna enda ljóst að ekki hafi farið fram frekari viðgerðir á húseigninni sem séu forsenda þess að bætur séu greiddar, sbr. 13.1. gr. vátryggingarskilmálanna og 16. gr. reglugerðar nr. 89/2000, um lögboðna brunatryggingu húseigna. Þá kemur fram að V telji að krafan sé fyrnd skv. 52. gr. laga nr. 30/2004, um vátryggingarsamninga en skv. 1. mgr. fyrnist krafa um bætur á fjórum árum frá lokum þess almanaksárs er vátryggður fékk nauðsynlegar upplýsingar um þau atvik sem eru grundvöllur kröfunnar. Aðilaskipti hafi ekki áhrif á upphaf fyrningarfrests og hafi krafan fyrnst í árslok 2016.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 52. gr. laga nr. 30/2004, um vátryggingarsamninga fyrnist krafa um bætur á fjórum árum. Fresturinn hefst við lok þess almanaksárs er vátryggður fékk nauðsynlegar upplýsingar um þau atvik sem eru grundvöllur kröfu hans. Krafan fyrnist þó í síðasta lagi á tíu árum frá lokum þess almanaksárs er vátryggingaratburður varð. Hafi félagið sent vátryggðum tilkynningu sem greinir í 2. mgr. 51. gr. fyrnist krafan fyrst þegar sá frestur líður sem þar er tilgreindur. Með vísan til þess fyrndist krafa um brunabætur vegna A í árslok 2016 og á M því ekki rétt á bótum hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr brunatryggingu A hjá V.

Reykjavík, 29. nóvember 2018.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Jón Magnússon lögm.